

ผลการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่เรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดทฤษฎีพหุปัญญา The Learning Outcome in Thai Language Learning Substance for Mathayomsuksa 1 Students Learning by Learning Activities based on the Multiple Intelligence Theory.

เพ็ญใจ พรหมเลิศ (Pheangjai Promlert)*
สมปัด ตัญจรัยรัตน์ (Sompat Tantriratna)**

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาผลการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่เรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดทฤษฎีพหุปัญญา กลุ่มเป้าหมาย คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/3 จำนวน 20 คน โรงเรียนหนองแสงวิทยศึกษ อำเภอนองแสง จังหวัดอุดรธานี ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2553 รูปแบบการวิจัยเป็นการวิจัยก่อนทดลอง (Pre-Experimental Design) แบบการทดลองกลุ่มเดียว (One-Shot Case Study) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ 1) เครื่องมือการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ หน่วยการเรียนรู้ 2 หน่วย ประกอบด้วย แผนการจัดการเรียนรู้ที่จัดกิจกรรม การเรียนรู้ตามแนวคิดทฤษฎีพหุปัญญา จำนวน 16 แผน แบบประเมินผลงานของนักเรียน และแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน 2) เครื่องมือการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

ผลการวิจัย

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีผลการเรียนรู้ ในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย หลังจากการเรียนรู้ ด้วยกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดทฤษฎีพหุปัญญา ได้คะแนน ร้อยละ 72.54 และจำนวนนักเรียนผ่านเกณฑ์ ร้อยละ 75.00 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ 70/70

คำสำคัญ: ผลการเรียนรู้ กิจกรรมการเรียนรู้ ทฤษฎีพหุปัญญา

Keywords: The Learning Outcome, Learning Activities, The Multiple Intelligence Theory

* นักศึกษาหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน (วิชาเฉพาะการสอนภาษาไทย) คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น

** รองศาสตราจารย์ สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน (วิชาเฉพาะการสอนภาษาไทย) คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น

Abstract

The objective of this research was to study the learning outcome in Thai Language Learning Substance of Matayomsuksa 1 Students learning by learning activities based on Multiple Intelligence Theory. The target group consisted of 20 Matayomsuksa 1/3 Students, Nongsang-wittayasuksa School, Nong sang District, Udon Tani Province, during the second semester of 2010 school year by using the research design of Pre-Experimental Design as One-Shot Case Study. The research instrument consisted 1) the instrument using for collecting data, 2 Learning Unit consisted of learning 16 lesson plans of the learning activities based on Multiple Intelligence Theory, the Students' Performance Evaluation Form, and the Learning Achievement Test. 2) the instrument using for data were analyzed, the Percentage, Mean ($\bar{X}$), and Standard Deviation (S.D.).

The research findings found that:

For Matayomsuksa 1 Students learning achievement in Thai Language Learning Substance after learning by learning activities based on Multiple Intelligence Theory from students' had their average learning achievement 72.54%. There were 75.00% of students passing criterion which was higher than specified criterion as 70/70.

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติมฉบับที่ 2 พ.ศ. 2545 มาตรา 22 หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กำหนดให้การจัดการศึกษาต้องยึดหลักผู้เรียน มีความสำคัญที่สุด การจัดการศึกษาต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตนเองเต็มตามศักยภาพ จำเป็นต้องอาศัยหลักการ แนวคิด ทฤษฎี เทคนิควิธีการจัดการเรียนรู้เข้าไปช่วย (ทศนา แหมมณี, 2552) เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ และนำพาตนเองไปสู่เป้าหมายของหลักสูตร

ภาษาไทยเป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสาร เพื่อสร้างความเข้าใจ และความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กำหนดสาระและมาตรฐานการเรียนรู้ไว้ 5 สาระ คือ สาระที่ 1 การอ่าน สาระที่ 2 การเขียน สาระที่ 3 การฟัง การดู และการพูด สาระที่ 4 หลักการใช้ภาษา และสาระที่ 5 วรรณคดีและวรรณกรรม เพื่อใช้เป็นแนวทางในการออกแบบกิจกรรมการจัดการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เพื่อให้ผู้เรียนเกิดสมรรถนะสำคัญ และมีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ นอกจากนี้หลักสูตรได้

กำหนดคุณภาพผู้เรียนภาษาไทย ให้มีความสามารถใช้ภาษาในการสื่อสารได้ สามารถอ่าน เขียน ฟัง ดู พูดได้อย่างมีประสิทธิภาพ มีความคิดสร้างสรรค์ คิดอย่างมีเหตุผล มีนิสัยรักการอ่าน การเขียน การแสวงหาความรู้ ตลอดจนตระหนักในวัฒนธรรมการใช้ภาษาไทย มีความเป็นไทยภูมิใจ และชื่นชมในวรรณคดีและวรรณกรรม ซึ่งเป็นภูมิปัญญาของคนไทย สามารถนำทักษะทางภาษามาประยุกต์ใช้ในชีวิตจริงได้อย่างมีประสิทธิภาพและถูกต้องตามสถานการณ์และบุคคล (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551)

ดังนั้นการจัดกิจกรรมการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย จำเป็นต้องให้สอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้ และตัวชี้วัด ผลสัมพษณการเรียนรู้ต่าง ๆ เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ โดยคำนึงถึง ความแตกต่างระหว่างบุคคล สามารถพัฒนาตนเองได้เต็มตามศักยภาพ (กรมวิชาการ, 2544) โดยนำแนวคิดทฤษฎีพหุปัญญา มาประยุกต์ใช้ในการจัดการเรียนรู้ ด้วยการจัดกิจกรรมเพื่อพัฒนาความฉลาดทางสมอง ทฤษฎีพหุปัญญาของโฮเวิร์ด การ์ดเนอร์ (ทศนา แหมมณี และคณะ, 2543) ได้แบ่งความสามารถหรือปัญญา (Intelligence) ของมนุษย์ออกเป็น 8 ด้าน คือด้านภาษา (Linguistic Intelligence) ด้านตรรกะ

และคณิตศาสตร์ (Logical/Mathematical Intelligence) ด้านเคลื่อนไหว (Bodily/Kinesthetic Intelligence) ด้านดนตรีและจังหวะ (Musical Intelligence) ด้านมิติสัมพันธ์ (Spatial Intelligence) ด้านการเข้าใจตนเอง (Intrapersonal/Self-concept Intelligence) ด้านมนุษยสัมพันธ์ (Interpersonal Relationship Intelligence) และด้านการรับรู้ธรรมชาติ (Natural/Environmental Intelligence) โดยความสามารถ หรือปัญญาของบุคคล แต่ละคนแต่ละด้านไม่เท่ากัน แต่ก็สามารถพัฒนาได้ และความสามารถทั้ง 8 ด้าน มีความเชื่อมโยงประสานกัน หากพัฒนาความสามารถด้านหนึ่ง ความสามารถด้านอื่น ก็จะพัฒนาขึ้นด้วย

ผู้วิจัยปฏิบัติหน้าที่สอนสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 พบปัญหาการจัดการเรียนรู้ เนื่องจากนักเรียนที่เรียนจบชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ไม่มีการสอบคัดเลือก ทำให้มีพื้นฐานความรู้แตกต่างกัน ไม่สนใจเรียน เบื่อหน่าย ไม่กล้าแสดงออก ขาดความกระตือรือร้น ขาดทักษะการใช้ภาษา ทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนต่ำกว่าเกณฑ์ที่โรงเรียนกำหนดไว้ร้อยละ 70 (โรงเรียนหนองแสงวิทยศึกษา, 2551) และการทดสอบระดับชาติขั้นพื้นฐาน O-Net ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ปีการศึกษา 2552 มีคะแนนเฉลี่ย ร้อยละ 31.40 ซึ่งอยู่ในเกณฑ์ต่ำ จึงได้นำแนวคิดทฤษฎีพหุปัญญามาประยุกต์ใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ให้สอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด ในกลุ่มสาระ การเรียนรู้ภาษาไทย ด้วยการจัดกิจกรรมที่หลากหลาย เพื่อพัฒนาความฉลาดทางสมอง 8 ด้าน สอดคล้องกับทศนา แคมมณี (2552) กล่าวถึงแนวทางการนำทฤษฎีพหุปัญญาไปใช้ในการเรียนการสอนไว้ว่า ควรมิกิจกรรมการเรียนรู้ที่หลากหลาย ที่สามารถส่งเสริมเขาวนปัญญาหลาย ๆ ด้าน มิใช่มุ่งพัฒนาแต่เพียงเขาวนปัญญาด้านใดด้านหนึ่งเท่านั้น

ผู้วิจัยจึงสนใจศึกษา ผลการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่เรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดทฤษฎีพหุปัญญา เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ให้เป็นคนเก่ง คนดี มีความสุขตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตร ทั้งนี้จะสามารถทำให้ผล การเรียนรู้ของผู้เรียนสูงขึ้น ผ่านเกณฑ์ตามที่ได้กำหนดไว้

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อศึกษาผลการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่เรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดทฤษฎีพหุปัญญา โดยผ่านเกณฑ์ที่กำหนดไว้ 70/70

คำถามของการวิจัย

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่เรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดทฤษฎีพหุปัญญา จะมีผลการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ผ่านเกณฑ์ที่กำหนดไว้หรือไม่

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. กิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดทฤษฎีพหุปัญญา หมายถึง การจัดการเรียนรู้ที่ออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ ตามมาตรฐานการเรียนรู้ และตัวชี้วัด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ให้สอดคล้องกับแนวคิดทฤษฎีพหุปัญญา 8 ด้าน ดังนี้

1) กิจกรรมด้านภาษา หมายถึง การจัดกิจกรรมที่สนับสนุนให้ผู้เรียนแสดงความสามารถ ด้านการใช้ภาษาสื่อสารในด้านการฟัง การพูด การอ่าน การเขียน เช่น กิจกรรมจับใจความจากการฟังพูดถ่ายทอด ความคิด พูดสื่อสาร อ่านหนังสือต่าง ๆ เขียนถ่ายทอดความรู้สึกความรู้ข้อมูล และเขียนถ่ายทอดได้หลากหลายแนวทาง

2) กิจกรรมด้านตรรกะและคณิตศาสตร์ หมายถึง การจัดกิจกรรมที่สนับสนุนให้ผู้เรียนใช้ความสามารถด้านความเข้าใจหลักเหตุผล คิดอย่างเป็นระบบ มีเหตุผลในการคิด การใช้ตัวเลขและการคิดคาดการณ์ เช่น กิจกรรมการจัดหมวดหมู่ การวิเคราะห์เปรียบเทียบ การคิดสังเคราะห์การคิดสร้างสรรค์ การคิดอย่างมีวิจารณญาณ การคิดแก้ปัญหา สันนิษฐาน การสรุปคิดคำนวณ

3) กิจกรรมด้านมิติสัมพันธ์ หมายถึง การจัดกิจกรรมที่สนับสนุนให้ผู้เรียนสามารถจินตนาการ วาดภาพ การออกแบบสิ่งต่าง ๆ และเข้าใจมิติต่าง ๆ เช่น กิจกรรมการวาดภาพระบายสี

4) กิจกรรมด้านดนตรีและจังหวะ หมายถึง การจัดกิจกรรมที่สนับสนุนให้ผู้เรียนใช้ความสามารถทางด้านดนตรี ที่เชื่อมโยงเกี่ยวข้องกับการคิดออกแบบงาน เช่น กิจกรรมการแสดงออกทางด้านร้องเพลง เดินตาม จังหวะทำนอง แต่งเพลงสร้างสรรค์ทำนอง อ่านทำนอง เสนาบทหรือกรอง

5) กิจกรรมด้านร่างกายและการเคลื่อนไหว หมายถึง การจัดกิจกรรมที่สนับสนุนให้ผู้เรียนใช้ความสามารถด้านการใช้อวัยวะส่วนต่าง ๆ ของร่างกายอย่าง มีทักษะ เช่น การกิจกรรมจัดนิทรรศการ การเล่นเกม ที่มีการเคลื่อนไหว การเต้นรำ การแสดงบทบาทสมมุติ การแสดงท่าทาง การแสดงละคร

6) กิจกรรมด้านมนุษยสัมพันธ์ หมายถึง การจัดกิจกรรมที่สนับสนุนให้ผู้เรียนใช้ความสามารถด้านการรับรู้เข้าใจอารมณ์ ความรู้สึก และการแสดงออกของ บุคคลอื่น นำไปสู่ การเสริมสร้างสัมพันธภาพกับบุคคลอื่น เช่น กิจกรรมทำงานกลุ่ม การต้อนรับ การเป็นพิธีกร แลกเปลี่ยน

7) กิจกรรมด้านเข้าใจตนเอง หมายถึง การจัดกิจกรรมที่สนับสนุนให้ผู้เรียนใช้ความสามารถในการรู้จักตนเอง ตัดสินใจเลือกปฏิบัติ เช่น กิจกรรมทำบันทึกประจำวัน บันทึกเรื่องราว การทำแฟ้มผลงาน

8) กิจกรรมด้านธรรมชาติวิทยา หมายถึง การจัดกิจกรรมให้ผู้เรียนรับรู้ เข้าใจธรรมชาติแวดล้อม และนำไปใช้ประโยชน์เพื่อให้เกิดความรัก เห็นคุณค่า ความสำคัญ ประโยชน์ของสิ่งแวดล้อมทางธรรมชาติ เช่น กิจกรรมชมแหล่งเรียนรู้ ทัศนศึกษา ชมวิถีทัศน์เกี่ยวกับธรรมชาติ

2. การประเมินผลงานของนักเรียน หมายถึง คะแนนที่ได้จากการตรวจผลงานของนักเรียน ด้วย Scoring Rubric

3. ผลการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย หมายถึง ความรู้ความเข้าใจและความสามารถของนักเรียน ที่เรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดทฤษฎีพหุปัญญา ที่ได้จากคะแนนการประเมินผลงาน และคะแนนการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยกำหนดเกณฑ์ 70/70

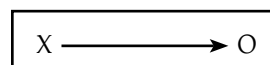
70 ตัวแรก หมายถึง คะแนนเฉลี่ยของ นักเรียนทุกคนไม่น้อยกว่าร้อยละ 70

70 ตัวหลัง หมายถึง จำนวนนักเรียนที่มี คะแนนผ่านเกณฑ์ที่กำหนดร้อยละ 70

วิธีดำเนินการวิจัย

1. รูปแบบการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยก่อนทดลอง (Pre-Experimental Design) ใช้กลุ่มทดลองกลุ่มเดียว (One-Shot Case Study) ซึ่งมีแบบแผนการวิจัยคือ

โดยที่ X แทน การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ตามแนวคิดทฤษฎีพหุปัญญา

O แทน ผลการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 หลังจากที่ได้รับกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดทฤษฎีพหุปัญญา

2. กลุ่มเป้าหมาย

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/3 โรงเรียนหนองแสงวิทยศึกษา ตำบลทับกุง อำเภอหนองแสง จังหวัดอุดรธานี ประจำปีการศึกษา 2553 จำนวน 20 คน

3. ตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปรต้น คือ การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ตามแนวคิดทฤษฎีพหุปัญญา

ตัวแปรตาม คือ ผลการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

4. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1) เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ หน่วยการเรียนรู้ภาษาพหุวัฒนธรรมเครื่องควหาวน และ หน่วยการเรียนรู้โคลงโลกนิติ ประกอบด้วย แผนการจัดการเรียนรู้ที่จัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดทฤษฎีพหุปัญญา จำนวน 16 แผน ใช้เวลา 20 ชั่วโมง แบบประเมินผลงานของนักเรียน และแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

2) เครื่องมือที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) และ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

5. การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล ดังนี้

1) เก็บรวบรวมข้อมูลการสร้างและหาประสิทธิภาพของเครื่องมือ

(1) การประเมินคุณภาพของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดทฤษฎีพหุปัญญา จากความคิดเห็นผู้เชี่ยวชาญ 3 คน ให้ระดับคุณภาพ มีค่าเฉลี่ย 4.96 มีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.19 มีคุณภาพและความเหมาะสม มากที่สุด

(2) การหาค่าดัชนีความสอดคล้อง ระหว่างจุดประสงค์การเรียนรู้ และแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ผู้เชี่ยวชาญ 3 คน พิจารณาความตรงเชิงเนื้อหา (IOC) มีค่าเฉลี่ย 0.68

(3) การหาประสิทธิภาพแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนได้ผลการวิเคราะห์ ดังนี้ ค่าความยากง่าย (p) 0.35-0.80 ค่าอำนาจจำแนก (r) 0.20-1.00 และค่าความเชื่อมั่น (KR-20) เท่ากับ 0.82

2) เก็บรวบรวมข้อมูลการจัดการเรียนรู้ ด้วยกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดทฤษฎีพหุปัญญา

(1) ชั้นเตรียมการ ได้เตรียมกลุ่มเป้าหมาย ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/3 โรงเรียนหนองแสงวิทยศึกษาศา ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2553

(2) ชั้นดำเนินการ ได้ดำเนินการจัดการเรียนรู้ให้กับนักเรียนกลุ่มเป้าหมาย ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2553 ระยะเวลาระหว่างเดือน มกราคม - กุมภาพันธ์ 2554 และเก็บรวบรวมข้อมูลด้วย การประเมินผลงานของนักเรียน นำคะแนนที่ได้มาวิเคราะห์ผล

(3) ชั้นหลังดำเนินการ ผู้วิจัยได้ทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ให้กับนักเรียน กลุ่มเป้าหมาย หลังจากที่ยังเรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดทฤษฎีพหุปัญญา จำนวน 40 ข้อ และนำคะแนนที่ได้มาวิเคราะห์ผล

3) เก็บรวบรวมข้อมูลผลการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 1 ที่เรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดทฤษฎี

พหุปัญญา จากการประเมินผลงานของนักเรียน และการทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน นำคะแนนที่ได้มาวิเคราะห์ผล

6. การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

1) วิเคราะห์ข้อมูล จากคะแนนการประเมินผลงานของนักเรียนด้วย Scoring Rubric ปรากฏผลการวิเคราะห์ ดังนี้ คะแนนการประเมินผลงานของนักเรียน มีค่าเฉลี่ย 145.08 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 7.95 คิดเป็นร้อยละ 72.54 และจำนวนนักเรียนผ่านเกณฑ์ ร้อยละ 75.00 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ 70/70

2) วิเคราะห์ข้อมูล จากคะแนนการทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ปรากฏผลการวิเคราะห์ ดังนี้ คะแนนการทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน มีค่าเฉลี่ย 28.55 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.73 คิดเป็นร้อยละ 71.38 และนักเรียนผ่านเกณฑ์ คิดเป็นร้อยละ 70.00 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ 70/70

สรุปและอภิปรายผลการวิจัย

1. สรุปผลการวิจัย

จากการวิเคราะห์ข้อมูล จากคะแนนการประเมินผลงานของนักเรียน และคะแนนการทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน พบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 1 มีผลการเรียนรู้ ในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย หลังจากที่ยังเรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดทฤษฎีพหุปัญญา ได้คะแนน ร้อยละ 72.54 และจำนวนนักเรียนผ่านเกณฑ์ ร้อยละ 75.00 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ 70/70

2. อภิปรายผลการวิจัย

จากข้อสรุปผลการวิจัย สามารถแสดงเหตุผลและอภิปรายผลการวิจัย ได้ดังนี้

กิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดทฤษฎีพหุปัญญา ผู้วิจัยได้ออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ ให้สอดคล้องกับแนวคิดทฤษฎีพหุปัญญา 8 ด้าน จำนวน 2 หน่วยการเรียนรู้ รวม 16 แผนการจัดการเรียนรู้ โดยจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้านภาษา คิดเป็นร้อยละ 100 ด้านตรรกะ คิดเป็นร้อยละ 55.5 ด้านมิติสัมพันธ์ คิดเป็น

ร้อยละ 75 ด้านดนตรีคิดเป็นร้อยละ 70 ด้านร่างกาย คิดเป็นร้อยละ 60 ด้านมนุษยสัมพันธ์ คิดเป็นร้อยละ 100 ด้านเข้าใจตนเองคิดเป็นร้อยละ 65 ด้านธรรมชาติวิทยา คิดเป็นร้อยละ 50 เพื่อส่งเสริมให้นักเรียนได้ฝึกทักษะ การเรียนรู้สาระการเรียนรู้ภาษาไทยทั้ง 5 สาระ ซึ่งนักเรียน สามารถเรียนรู้จากการลงมือปฏิบัติกิจกรรมที่หลากหลาย นักเรียนสามารถแสวงหาความรู้ด้วยตนเองตามความ สนใจที่เขาถนัด นักเรียนได้มีปฏิสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน แบบต่าง ๆ อาทิ การให้นักเรียนฝึกคิดวิเคราะห์ มีส่วน ร่วมในการทำงานกลุ่ม และนักเรียนได้แสดงออกอย่าง เต็มความสามารถตามศักยภาพ

จากการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ตามแนวคิด ทฤษฎีพุทธรูป ทำให้นักเรียนมีความสามารถทางปัญญา 8 ด้าน ได้แก่ ด้านภาษา นักเรียนสามารถจับใจความจาก การอ่านและการฟังได้ สามารถพูดแสดงความคิดเห็น ได้ และสามารถเขียนถ่ายทอดได้ ด้านตรรกะและ คณิตศาสตร์ นักเรียนสามารถคิดอย่างเป็นระบบ มีเหตุผล ในการคิด และมีความสามารถคิดวิเคราะห์ จำแนกข้อมูล ได้ เช่น เขียนผังความคิดได้ ด้านมิติสัมพันธ์ นักเรียน สามารถวาดภาพ และออกแบบสิ่งต่าง ๆ ได้ ด้านดนตรี นักเรียนสามารถร้องเพลง อ่านทำนองเสนาะและแต่ง คำประพันธ์ได้ ด้านร่างกายและการเคลื่อนไหว นักเรียน สามารถใช้อวัยวะส่วนต่าง ๆ ของร่างกายตนเองอย่าง มีทักษะ เช่น เดินรำ และแสดงท่าทางประกอบเพลงได้ ด้านมนุษยสัมพันธ์ นักเรียนสามารถรับรู้เข้าใจอารมณ์ ความรู้สึกของบุคคลอื่น สามารถปฏิบัติงานร่วมกับผู้อื่น ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ด้านเข้าใจตนเอง นักเรียนสามารถ รู้จักตนเอง ตัดสินใจเลือกปฏิบัติได้ เช่น รู้จักชื่นชมผลงาน ของตน คัดเลือกสิ่งที่ชอบ หรือประทับใจได้ ด้านธรรมชาติ วิทยา นักเรียนมีความสามารถรับรู้ เข้าใจธรรมชาติ แวดล้อม จึงทำให้ผู้เรียนมีผลการเรียนรู้สูงขึ้นมากกว่า เกณฑ์ที่กำหนดไว้ ส่งผลให้นักเรียนมีผลการเรียนรู้สูง ขึ้นมากกว่าเกณฑ์ที่ได้กำหนดไว้ สอดคล้องกับแนวความคิด ของ John Dewey (1963) ที่เน้นให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ จากการลงมือทำ (Learning by doing) และเรียนรู้ จากประสบการณ์ตรงด้วยการลงมือปฏิบัติกิจกรรม

John Dewey ได้ทดลองให้เด็กเรียนรู้จากการกระทำ ในบรรยากาศที่เอื้อต่อการเรียนรู้ เด็กได้รับอิสระใน การริเริ่มความคิด และลงมือทำตามที่คิด สอดคล้อง กับ ทิศนา แคมมณี (2552) ได้กล่าวว่า การจัดกิจกรรม ที่ส่งเสริมพัฒนาการของสติปัญญาหลาย ๆ ด้าน จะช่วยให้ผู้เรียนทุกคนมีโอกาสที่จะพัฒนาตนเองอย่าง รอบด้าน สอดคล้องกับไฮเวิร์ด การ์ดเนอร์ ได้เสนอ แนวคิดไว้ว่าความสามารถหลายด้าน มีความเชื่อมโยง สัมพันธ์กัน การพัฒนาความสามารถด้านหนึ่งจะทำให้ ความสามารถด้านอื่นพัฒนาด้วย สอดคล้องกับงานวิจัย ของ พัทธรา ชวนประกอบ (2550) ศึกษาการพัฒนา กิจกรรมการเรียนการสอนตามแนวทฤษฎี พุทธรูป ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่ได้รับการจัดกิจกรรม การเรียนการสอนตามแนวทฤษฎีพุทธรูป มีผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียนรู้ตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ คือ มีจำนวนนักเรียน ที่ผ่านเกณฑ์คิดเป็นร้อยละ 70 และมีคะแนนผ่านเกณฑ์ ร้อยละ 70 และสอดคล้องกับผลงานวิจัยของจันทร์ฉาย บัณฑิตานัง (2550) ได้ศึกษาผลการเรียนรู้ภาษาไทย โดยการบูรณาการทฤษฎีพุทธรูป พบว่า นักเรียนมี ความก้าวหน้าในการเรียน

ข้อเสนอแนะที่ได้จากการวิจัย

1. ข้อเสนอแนะในการจัดการเรียนรู้

1) ควรจัดกิจกรรมที่หลากหลาย เพื่อพัฒนา ความฉลาดทางสมองให้กับผู้เรียน

2) ความถนัดและความสามารถของผู้เรียน แต่ละคนแตกต่างกัน ครูควรสังเกตพฤติกรรม การทำ กิจกรรมของผู้เรียนอย่างใกล้ชิด เพื่อหาทางส่งเสริม และ พัฒนาผู้เรียนได้อย่างเต็มศักยภาพ

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1) การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิด ทฤษฎีพุทธรูป สามารถนำไปประยุกต์ใช้ในสาระ การเรียนรู้ภาษาไทย ในระดับชั้นเรียนอื่น ๆ

2) การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิด ทฤษฎีพุทธรูป สามารถนำไปประยุกต์ใช้ใน กลุ่มสาระ การเรียนรู้อื่น ๆ

เอกสารอ้างอิง

- กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ. (2544). **คู่มือการจัดการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย**. กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). **หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551**. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย จำกัด.
- จันทร์ฉาย ปักเขตานัง. (2550). **ผลการเรียนรู้ภาษาไทย โดยการบูรณาการทฤษฎีปัญหา ประกอบ การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบมุ่งประสบการณ์ภาษา เรื่องนกแขกเต้าผู้กตัญญู**. วิทยานิพนธ์ปริญญา ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- ทิตนา แคมมณี. (2552). **ศาสตร์การสอน**. พิมพ์ครั้งที่ 9. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ทิตนา แคมมณี และคณะ. (2543). **ทฤษฎีการเรียนรู้เพื่อพัฒนากระบวนการคิด: ต้นแบบการเรียนรู้ ทางด้าน ทฤษฎีและแนวปฏิบัติ**. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ.
- ฝ่ายวิชาการ. (2551). **รายงานการวิเคราะห์สภาพปัญหาครู**. ขอนแก่น: โรงเรียนหนองแสงวิทยศึกษา.
- พัชรา ชวนประกอบ. (2550). **การพัฒนากิจกรรมการเรียนการสอนตามแนวทฤษฎีปัญหากลุ่มสาระการเรียนรู้ คณิตศาสตร์ เรื่อง เศษส่วน ช่วงชั้นที่ 2**. วิทยานิพนธ์ ปริญญาศึกษาศาสตร มหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. (2545). **พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติพุทธศักราช 2542 และแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พุทธศักราช 2545**. กรุงเทพฯ: พริกหวานกราฟฟิค.